

DESIDERIO DESIDERAVI

CARTA APOSTÒLICA DEL PAPA FRANCESC

La necessitat d'una formació litúrgica seriosa i vital

44. Guardini escriu: «Amb això es delinea la primera tasca del treball de la formació litúrgica: l'home ha de tornar a ser capaç de símbols». Aquesta tasca concerneix a tots, ministres ordenats i fidels. La tasca no és fàcil, perquè l'home modern és analfabet, ja no sap llegir els símbols, amb prou feines en coneix la seva existència. Això també passa amb el símbol del nostre cos. És un símbol perquè és la unió íntima de l'ànima i el cos, visibilitat de l'ànima espiritual en l'ordre d'allò corpori, i en això consisteix la unitat humana, l'especificitat de la persona irreductible a qualsevol altra forma de ser viu. La nostra obertura a allò transcendent, a Déu, és constitutiva: no reconèixer-la ens porta inevitablement a un no coneixement, no només de Déu, sinó també de nosaltres mateixos. Només cal veure la forma paradoxal amb què es tracta el cos, o bé tractat quasi obsessivament darrere del mite de l'eterna joventut, o bé reduït a una materialitat a la qual se li nega tota dignitat. El fet és que no es pot donar valor al cos només des del cos. Tot símbol és alhora poderós i fràgil: si no es respecta, si no es tracta com el que és, es trenca, perd la seva força, es torna insignificant.

Ja no tenim la mirada de Sant Francesc, que mirava el sol –al que anomenava germà perquè així ho sentia–, el veia *bellu e radiante cum grande splendore* i, meravellat cantava: *de te Altissimu, porta significatione*. Haver perdut la capacitat de comprendre el valor simbòlic del cos i de tota criatura fa que el llenguatge simbòlic de la Litúrgia sigui quasi inaccessible per a l'home modern. No es tracta, però, de renunciar a aquest llenguatge: no es pot renunciar-hi perquè és el que la Santíssima Trinitat ha escollit per arribar a nosaltres en la carn del Verb. Es tracta més aviat de recuperar la capacitat de plantejar i comprendre els símbols de la Litúrgia. No cal desesperar-se, perquè en l'home aquesta dimensió, com acabo de dir, és constitutiva i, malgrat els mals del materialisme i de l'espiritualisme –ambdós negació de la unitat cos i ànima–, està sempre disposada a reapareixer, com tota veritat. ■

(continuarà)

Diumenge, 8 d'octubre de 2023. Núm. 724

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL REMEI

MARE DE DÉU DEL REMEI, PREGUEU PER NOSALTRES

INTERESSEU-VOS PER TOT EL QUE ÉS BO

I la paràbola de la vinya és tot un resum de la història de la salvació. Tant en la primera lectura del profeta Isaïes, com en la versió evangèlica, en boca de Jesús, hi trobem expressat el drama de la persistència de l'amor de Déu envers la humanitat i la manca de resposta per part del poble de Déu. És un amor no correspost. No hi ha fruits de justícia, només revolta i maldat. I malgrat tot, Déu es manifesta estimant la seva "vinya".

Déu espera de la seva vinya que li doni fruits bons, raïms dolços. I es fa patent la gran paciència de Déu. Una i altra vegada envia els seus missatgers, els profetes. I una i altra vegada el poble els rebutja, els foragita i els mata. ¿Potser al fill el respectaran? Ni així.

Però així i tot, Déu continua estimant la vinya i fa que *"la pedra que rebutjaven els constructors, ara coroni l'edifici"*. El Fill ha estat maltractat, rebutjat, tret fora i mort, però Déu l'ha ressuscitat i glorificat. En ell hi ha la salvació de tota la humanitat.

Cert que la vinya ha passat a mans d'uns altres –nosaltres– que sense formar part del poble jueu –el poble escollit– ara som el nou poble de Déu, els fidels provinents del paganisme, que pel baptisme esdevenim fills de Déu, formant l'Església.

Llegim en el Catecisme de l'Església Catòlica: *«L'Església és un conreu o camp de Déu (1Cor 3,9), on creix la vetusta olivera, de la qual formen l'arrel santa els patriarques, i ha esdevingut i esdevindrà encara reconciliació de jueus i pagans. Aquest camp, l'Agricultor celestial l'ha plantat com una vinya escollida. El cep veritable és el Crist, que dona vida i fecunditat a les sarments, és a dir a nosaltres, que per mitjà de l'Església, restem en ell, i sense el qual no podem fer res (Joan 15,5)»* (CEC 755)

Agraïm, doncs, l'elecció que Déu ha fet de tots nosaltres, i corresponem amb una vida coherent i digna de cristians a l'amor intens i etern amb què Déu ens estima. O com ens diu sant Pau a la segona lectura: *"Interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi"*. Per això, com també ens diu el mateix apòstol: *"acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies"*. ■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 7: 18,30: Francisco Boix i Maria Vila

Diumenge, 8: 12,00: Pel poble
18,30: A la Mare de Déu del Remei

Dilluns, 9: 18,30: Intenció particular

Dimarts, 10: 18,30: Pere Ribas

Dimecres, 11: 18,30: Joan Juanola i Angelina Bohigas

Dijous, 12: 10'30: Difunts del Barri de Pedret
18,30: A la Mare de Déu del Pilar

Divendres, 13: 18,30: Per les vocacions

Dissabte, 14: 18,30: Intenció particular

Diumenge, 15: 12,00: Pel poble
18,30: Pels difunts de la Parròquia

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

HAN REBUT EL SAGRAMENT DEL MATRIMONI

Borja Rodríguez Gálvez i Ximena López Lorenzo

INSCRIPCIONS CATEQUESI PRIMERA COMUNIÓ

Recordem als pares i mares dels infants que hagin de fer la Primera Comunió que cal que s'inscriguin al Despatx Parroquial, obert els dijous de 12 a 1 i de 5 a 6 de la tarda.

FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL PILAR

Dijous, dia 12, a les 10'30, Missa a la Capella del Pilar de Pedret